

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 105/2008/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

90/2008. (IX. 24.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ dunaújvárosi lakos 2008. június 17-én előterjesztett panaszát 2008. szeptember 24-én tartott zárt ülése alapján

elutasítja és átteszi

az ügyben hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv, jelen esetben a Dunaújvárosi Rendőrkapitányság vezetőjéhez.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos panaszlevelében a Dunaújvárosi Rendőrkapitányság rendőreinek két ízben foganatosított intézkedését sérelmezte, amelyek helyszínéül a panaszos dunaújvárosi lakása szolgált. Az első intézkedésre 2008. május 7-én, a másodikra 2008. június 1-jén került sor.

A panaszos elmondása szerint 2008. május 7-én hajnali 01 óra 20 perc körül lakására – ahol akkoriban két vendégével tartózkodott – két rendőr csengetett be. A panaszos egyik vendége ajtót nyitott, mire a rendőrök „behatoltak” a panaszos lakásába „félelmet keltve” vendégeiben. Mivel a rendőrök a panaszos kifejezett kérésére sem közölték érkezésük okát, a panaszos távozásra hívta fel őket. Ennek nem tettek eleget, illetve a panaszos elmondása szerint „zavart, erőszakos viselkedésbe kezdtek”. Miután a rendőrök közölték, hogy érkezésük oka egy ismeretlen személy által tett bejelentés, a panaszos továbbra is „határozottan utasította őket távozásra”. Ezt követően a „kisebbik

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

rendőr” az előszoba falához lökte a panaszost, miközben két vendége sem segíteni, sem közbeszólni nem mert. Majd ugyancsak a „kisebbik rendőr” a panaszost az előszobából a fürdőszobába „belökte” és bal kezére háta mögött bilincset helyezett. Mivel a panaszos ellenállt, őt a rendőr a földre teperte, rátérdelt, és fekvő helyzetben a bilincset másik kezére is felhelyezte. Eközben a rendőr gázsprayt is elővett, de azt végül nem használta. A panaszos megjegyzi, hogy az intézkedés nyitott bejárati ajtó mellett zajlott, így a történeteket az egész lépcsőház hallhatta. A panaszos újra több alkalommal kérdést intézett a rendőrökhöz, hogy miért intézkednek vele szemben, de azok válasz helyett „karon ragadták” és „mezítláb lehúzták a lépcsőn”, majd beültették a járőrökocsiba. Figyelmen kívül hagyták a panaszos arra vonatkozó kérését, hogy engedjék bezárni lakása ajtaját. A panaszos elmondása szerint 2 óra 40 perckor érkezett a Dunaújvárosi Rendőrkapitányság fogdájára, ahol többszöri kérése után levették kezéről a bilincset, és közölték vele, hogy 72 órán át fogva tartják. A fogdán a panaszossal jogait nem közölték, és bár takarót kért, mivel fázott, nem adtak neki. A korábbi állítással ellentétben rövidesen, 3 óra 15 perckor a panaszost a fogdáról elengedték. Mielőtt kivezették az épületből, megkapta az előállítás időtartamáról az igazolást, illetve ekkor adta neki oda az előállított személyek jogai nyomtatványt a korábban vele szemben intézkedő „magasabb rendőr”.

Az esettel kapcsolatban a panaszos sérelmezte továbbá, hogy panaszát a dunaújvárosi rendőrkapitánynál szerette volna személyesen előadni, ám a „titkárnőnél tovább nem jutott”, meghallgatásra időpontot nem kapott.

Ezt követően, de a másodsorban panaszolt intézkedést megelőzően több alkalommal is felkeresték lakásán a panaszost a rendőrök. 2008. június 1. napján a délutáni órákban három rendőr érkezett a panaszos lakása elé, aki két fiával tartózkodott otthon. A panaszos nem akarta beengedni a rendőröket, mivel „lengen öltözetet” viselt, de K. Zs. főtörzsőrmester (azonosító száma: XXXXX) „belökte az ajtót” és „berontott” a lakásba, majd közölte, hogy a panaszost meg akarja bilincselni és előállítani, mert rendőri intézkedés folyik ellene. Ezt hallva a panaszos telefonjáért nyúlt, az ügyvédjét szerette volna értesíteni, de a panaszból nem állapítható meg, hogy a hívásra sor került-e. Ezalatt belépett a lakásba a másik két rendőr is, akik – a panaszos feltételezése szerint azért, mert tartottak kollégájuktól – nem szóltak, nem is köszöntek. K. Zs. a kanapéra lökte a panaszost azzal a céllal, hogy megbilincselje, miközben a másik szobából megjelent a panaszos nagyobbik (17 éves) fia, aki kérdőre vonta az intézkedő rendőrt. A másik két rendőr továbbra sem szólt, míg a panaszos kisebbik (15 éves) fia kérte az intézkedő rendőrt, hogy ne kiabáljon. A nagyobbik fiú kérdésére, hogy „mit keresnek ott a rendőrök”, K. Zs. előbb „ordítva közölte vele, hogy semmi köze, takarodjon vissza a szobába”, majd kiment a lakásból telefonálni. Ekkor mutatkozott be a másik két jelen lévő rendőr is: K. I. (azonosító szám: XXXXX) és M. T. tanuló. K. Zs. hamarosan visszatért a szobába és felszólította a panaszost, hogy hagyja magát megbilincselni, de ennek okát nem közölte. A bilincselésre nem került sor, mert K. Zs. újra elhagyta a lakást, hogy telefonáljon. Ekkor K. I. a panaszos kérdésére elmondta, hogy hívásra érkeztek a helyszínre. K. Zs. a telefonálás befejezése után visszatért a szobába, és szólt társainak, hogy vége az

intézkedésnek, induljanak el a helyszínről. Utolsó mondatával azonban még megfenyegette a panaszost, hogy legközelebb „zárt osztályra” juttatja.

II.

A panaszos 2008. június 17-i keltezéssel juttatta el panaszát a Testülethez, amelynek vonatkozásában megállapítható, hogy azt a panaszos a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. Törvény (Rtv.) 93. §-ának (1) bekezdésében foglalt határidőn túl nyújtotta be, ugyanakkor arra való tekintettel, hogy panaszával a panaszos mindkét esetben előbb – az intézkedéstől számított nyolc napon belül – az állampolgári jogok országgyűlési biztosához fordult, ahonnan írásban kapott tájékoztatást a Testület elérhetőségeiről, és ezt követően küldte meg panaszlevelét a Testületnek, a Testület úgy foglalt állást, hogy a panasz érdemi vizsgálatának helye van. Ezen döntése során a Testület analóg módon alkalmazta a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 129. §-ának (3) bekezdését, amely szerint az áttett keresetlevelet úgy kell tekinteni, mintha azt már eredetileg is annál a bíróságnál (hatóságnál) terjesztették volna elő, amelyhez azt áttették. Mivel a panaszos az egyébként irányadó határidőn belül kereste meg az állampolgári jogok országgyűlési biztosát, akinek lehetősége lett volna az ügyet közvetlenül megküldeni (tartalmilag „áttenni”) a Testülethez, a Testület nem kívánta a panaszos panasztételi jogát korlátozni amiatt, hogy az ügy nem ezen az úton jutott el a Testülethez.

A panasz érdemi vizsgálata keretében a Testület megkereste a Dunaújvárosi Rendőrkapitányság vezetőjét abból a célból, hogy a panaszüggyel összefüggésben rendelkezésére álló iratokat bocsássa a Testület rendelkezésére. Ennek eredményeként a Testület – az iratok megküldése mellett – azt a tájékoztatást kapta, hogy a panaszos azonos tartalmú panasz alapján a Dunaújvárosi Rendőrkapitányságon panasz eljárás indult.

Az Országos Rendőr-főkapitányság útján a Testület rendelkezésére bocsátott iratokból megállapíthatóvá vált, hogy a 2008. május 7-én történt, a panaszban elsőként említett események tekintetében az első- és másodfokú eljárást a Dunaújvárosi Rendőrkapitányság és a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság már lefolytatta, az elsőfokú döntést a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság 2008. augusztus 12-én kelt határozatával helybenhagyta.

Az eljárás során megállapítást nyert, hogy a panaszban említett napon a rendőrök a lakóház közös képviselőjének hívására érkeztek a helyszínre, akihez az egyik lakó azért csengetett fel, mert a panaszos lakásából kihallatszó hangos zene miatt nem tudott aludni. A panaszos egyik barátnője – aki a panaszolt esemény idején a lakásban tartózkodott és akit a panasz eljárásban tanúként meghallgattak – előadta, hogy a csengetés hallatán ő nyitott ajtót, majd a rendőrök igazolásra vonatkozó felszólítására visszament a lakásba, hogy személyi igazolványát előkeresse, de a rendőröket ő nem engedte be, azok saját elhatározásból léptek a lakásba, ugyanakkor hozzátette, hogy azon magatartását, hogy kijebb tárta az ajtót, a rendőrök érthették úgy, mint bebocsátást. Ezzel szemben az intézkedő rendőrök egybehangzóan úgy nyilatkoztak,

hogy a barátnő a „tessék” szót követően az ajtót kijebb tárta, és beindult a lakásba, amit az adott szituációban invitálásnak értettek.

A rendőrök elmondták, hogy a helyszínre érkezésükkor még hallották a hangos zenét, illetve a panaszos lakásban tartózkodó két barátnője is azt állította, hogy csak többszöri kopogtatás és csengetés után nyitottak ajtót.

Az intézkedő rendőrök vallomásukban előadták, hogy az intézkedés kezdetekor a lakásban tartózkodókat személyi azonosságuk igazolására szólították fel, illetve közölték, hogy érkezésük oka bejelentés, amelyet a hangos zene miatt tettek. Ezt az állítást a panaszos egyik barátnője is alátámasztotta.

A rendőrök elmondták továbbá, hogy a testi kényszer és a bilincs alkalmazására azért került sor, mert a panaszos többszöri felszólítás ellenére sem volt hajlandó átadni személyi igazolványát, megtagadta adatainak bemondását, és a rendőri intézkedésnek ellenszegült. Ezzel kapcsolatban a panaszos barátnői elmondták, hogy a panaszos elkezdte a rendőröket kifelé tolni a lakásból.

A panaszos előállítására az igazolás megtagadása miatt került sor. A rendőrök – elmondásuk szerint – megkérték a panaszost, hogy vegyen fel lábbelit, de a panaszos ennek oly módon nem tett eleget, hogy a kérésre nem reagált. A panaszos barátnői az események ezen részére nem emlékeztek, de valószínűnek tartották, hogy egyikük megígérte a panaszosnak, hogy majd ő visz utána cipőt, míg a másikuk kérdésére a rendőrök közölték az előállítás helyét.

A panaszos sérelmezte továbbá, hogy előállítása során nem volt alkalma bezárni lakása ajtaját, nyitott lakást hagyott maga mögött, ugyanakkor az ügy kivizsgálása során megállapítást nyert, hogy a lakásban ottmaradt a panaszos két barátnője, akik közül az egyiket a panaszos régóta ismeri, és aki gondoskodott a lakás és a benne maradt vagyontárgyak megóvásáról.

A panaszolt eseménnyel összefüggésben a Dunaújvárosi Rendőrkapitányság egyik főmunkatársa elmondta, hogy ő fogadta a panaszos telefonhívását, amely során a panaszos a kapitány úrral szeretett volna beszélni. Mivel a kapitány úr a hívást egyéb elfoglaltsága miatt nem tudta fogadni, a főmunkatárs a panaszos számára megadta a szükséges felvilágosítást a kapitány úr fogadónapjával kapcsolatban. Elmondta továbbá, hogy a panaszos panasztételre irányuló kifejezést a beszélgetés során nem használta.

Mivel a panaszos a panasz eljárásban a nyilatkozattétel jogával nem élt, a fenti tényállás a rendelkezésre álló adatok, illetve az intézkedő rendőrök, a lakásban jelen volt tanúk és a bejelentő által elmondottak alapján került megállapításra, az ügyben a Dunaújvárosi rendőrkapitányság tárgyalást is tartott, amelyen a panaszos szintén nem jelent meg.

A panaszolt rendőri intézkedést a fentebb írtakra tekintettel a Dunaújvárosi Rendőrkapitányság vezetője jogszerűnek, szakszerűnek és arányosnak értékelte, és a panaszos rendőri intézkedés ellen benyújtott panaszát, mint alaptalant elutasította.

A panaszos fenti határozat elleni fellebbezését a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság másodfokú határozatában, mint alaptalant elutasította. Indokolása szerint a Dunaújvárosi Rendőrkapitányság vezetőjének határozata megfelel a jogszabályi követelményeknek, illetve a meghozott döntést és indokait az elsőfokú határozat megfelelően tartalmazza, azokkal egyetért. Álláspontja szerint a panaszos azon kifogása, mely szerint jogsértő, hogy ügyének kivizsgálását a Dunaújvárosi Rendőrkapitányság folytatta, nem alapos, illetve azon kifogása, amely szerint ügyének kivizsgálása csak 2007. július 18-án kezdődött meg érdemben, a valóságnak nem felel meg, mivel több eljárási cselekményre került sor, amelyeket az illetékes szervek 2008. május és június hó folyamán foganatosítottak.

A 2008. június 1-jén zajlott, és a panaszban másodsorban említett események kivizsgálása során a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság szintén 2008. augusztus 12-én kelt határozatával megsemmisítette a Dunaújvárosi Rendőrkapitányság elsőfokú határozatát, és az első fokon eljáró szervet új eljárás lefolytatására utasította.

Az intézkedő rendőrök elmondták, hogy a panaszolt esemény időpontjában lakossági bejelentés miatt érkeztek a helyszínre. Itt szóban meghallgatták a bejelentőt, a ház közös képviselőjét, aki elmondta, hogy a panaszossal aznap szóváltásba került, majd ezt követően a panaszos elkezdte verni az ajtaját és a csengőjét egy pálcikával kiakasztotta. A csengő a rendőrök elmondása szerint kérésükig folyamatosan csengett. Az intézkedő rendőrök a fentieket ellenőrzendő csengettek be a panaszoshoz, aki nekik ajtót nyitott. Ekkor a rendőrök közölték, hogy intézkedésükre miért kerül sor, majd személyi azonossága igazolására szólították fel az ajtót nyitó hölgyet, azaz a panaszost. A panaszos a bejárati ajtót kijebb tárta, majd a „tessék” szót követően hátrébb lépett, tehát magatartásával a rendőrök elmondása szerint arra utalt, hogy a lakásba bebocsátást nyertek. Ezt követően a panaszos az intézkedő rendőrök többszöri felszólítása ellenére nem tett eleget a személyi azonossága igazolására tett felszólításnak, de előállítására mégsem került sor, mivel a kapitányságra betelefonálva tudomást szereztek arról, hogy egy korábbi intézkedés adatai, illetve a közös képviselővel folytatott beszélgetés alapján a panaszos adatai megállapíthatók voltak.

Az indokolás szerint az intézkedő rendőrök és a közös képviselő egybehangzó elmondása alapján megállapítható, hogy a panaszos állításával ellentétben nem került sor arra, hogy K. Zs. r. ftörm. belökte volna a panaszos lakásának ajtaját és berontott volna a lakásba, illetve minősíthetetlen hangnemben kényszerítő eszköz alkalmazásának lehetőségét helyezte volna vele szemben kilátásba.

A fentiek alapján az elsőfokú határozat megállapítása szerint az intézkedő rendőrök megfelelően jártak el, intézkedésük jogszerű, szakszerű és arányos volt, így az elsőfokon eljáró szerv a panaszt, mint alaptalant elutasította.

A határozat megsemmisítésének oka az volt, hogy bár a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság álláspontja szerint az elsőfokú határozat indokolása megfelelően tartalmazza a panaszos kifogásait, illetve a lefolytatott eljárás során tett megállapításokat, ugyanakkor a tényállás feltárása – a fellebbezésben foglaltakkal egyetértve – nem teljes körű, mivel a panaszos helyszínen tartózkodó fiainak meghallgatására nem került sor annak ellenére, hogy ők feltehetően fontos információkkal szolgálhatnak az eseményekről. Erre tekintettel a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság, mint másodfokú hatóság az elsőfokon született határozatot megsemmisítette, és az elsőfokon eljáró szervet új eljárás lefolytatására utasította.

Miután a Testület megkeresése nyomán az intézkedést foganatosító rendőri szerv tudomására jutott, hogy a Testület elé került az ügy, a Dunaújvárosi Rendőrkapitányság a megismételt eljárást felfüggesztette. Erről értesülve a Testület újfent megkereste a Dunaújvárosi Rendőrkapitányság vezetőjét azzal, hogy az eljárás felfüggesztését elrendelő határozat mellett a megismételt elsőfokú eljárás keretében keletkezett iratok, különösen a panaszos fiainak meghallgatása során felvett jegyzőkönyvek másolatát a Testület részére megküldeni szíveskedjék.

III.

Az elsőként panaszolt események vonatkozásában a Testület az alábbiakat állapította meg.

A Dunaújvárosi Rendőrkapitányság által lefolytatott elsőfokú eljárások keretében keletkezett iratokból megállapítható volt, hogy 2008. május 7-i előállításánál a panaszos – a kapitányságról való távozása után – kézhez kapott egy tájékoztatót az előállított személyek jogairól. A tájékoztató átvételét ugyan a panaszos nem igazolta aláírásával, de annak átadása és átvétele magából a panaszból is kitűnik. A tájékoztató szövegszerűen tartalmazza az Rtv. 92. és 93. §-ában foglaltakat, tehát a panaszosnak közvetlenül a májusi intézkedés foganatosítása után tudomására jutott, hogy panaszának előterjesztése kapcsán választani jogosult és egyben köteles abban a tekintetben, hogy a panaszt az intézkedést foganatosító szerv, azaz a Dunaújvárosi Rendőrkapitányság, vagy a Testület vizsgálata után az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

Ebben a tekintetben azonban mindenképpen szükséges rögzíteni a következőket. A Testület igen aggályosnak tartja, hogy a tájékoztató az Rtv. 92-93. §-ának szövegszerű ismertetésére korlátozódik, ráadásul úgy, hogy nem is pontos az idézet, mivel úgy szól, hogy „akinek e törvény IV. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette”, panaszt terjeszthet elő. Ezzel szemben az Rtv. idézett szakaszának tényleges szövege kifejezetten megnevezi az V. és VI. fejezetet is, mint a panasz eljárás tárgyává tehető intézkedések forrását. A szöveg tehát megtévesztő.

Szintén aggályos, hogy a tájékoztató nem magyarázza el közérthető módon a Testület szerepét, valamint azt, hogy ha a panaszos az országos rendőrfőkapitánytól várja panaszának kivizsgálását, azt akkor is a Testülethez kell benyújtania. A panaszjog érvényesülése érdekében az is kívánatos lenne, ha a tájékoztató tartalmazná a Testület elérhetőségeit is.

Mindazonáltal a konkrét ügyben a panasz elbírálását ezek a hiányosságok nem érintik az alábbiak miatt. Amint az a panaszok fejlécéből is kiderül, az állampolgári jogok országgyűlési biztosa mellett a panaszos beadványát megküldte az országos rendőrfőkapitánynak és a dunaujvárosi rendőrkapitánynak is, tehát annak ellenére, hogy még a hiányos tájékoztatásból is egyértelműen kiderült, választania kell kétféle panasz eljárás között, e jogával nem élt, azt a kötelezettséget keletkeztetve a Dunaujvárosi Rendőrkapitányság oldalán, hogy a panasz eljárásokat az irányadó szabályok szerint elsőfokon lefolytassa (hiszen a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 20. § (1) bekezdése szerint a hatóság a hatáskörébe tartozó ügyben illetékességi területén köteles eljárni).

A korábbi intézkedés tekintetében a panasz eljárás közigazgatási szakasza lezajlott, a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság 2008. augusztus 12-én kelt, az elsőfokú döntést helybenhagyó határozata a bírósági felülvizsgálat lehetőségére való figyelmeztetést megfelelően tartalmazza. A Testületnek nincs tudomása arról, hogy a panaszos élt-e, vagy élni kíván-e a bírósághoz fordulás jogával, de álláspontja szerint az eljárás ezen szakaszában már nem áll fenn az Rtv. 93. §-ának (3) bekezdésében foglalt lehetőség, amelynek alapján a Testület a panaszos nyilatkozatát követően magához vonhatja azokat a folyamatban lévő panasz ügyeket, amelyekben valamely súlyos alapjogsérelem megvalósulását valószínűsíti a kapott felvilágosítás alapján.

A másodsorban panaszolt, 2008. júniusi intézkedés vonatkozásában a Testület nem látja indokoltnak e jog gyakorlását az alábbiak szerint.

Az Rtv. 92. §-a alapján a rendőri intézkedések során megvalósuló jogsérelmek kivizsgálására és szükség esetén orvoslására az intézkedést foganatosító rendőri szervnek és a Testületnek (illetve a Testület eljárását követően az országos főkapitánynak) a panaszos döntését megelőzően párhuzamos hatásköre van. A panaszos döntése ezt a párhuzamosságot feloldja: amennyiben az eljárást foganatosító rendőri szervhez nyújtja be panaszát, döntésével megszünteti a Testület eljárási hatáskörét.

Tekintettel azonban arra, hogy a rendőri intézkedések során bekövetkező súlyos alapjogsértések mind az egyén, mind a társadalom szempontjából rendkívül káros következményekkel járhatnak, a jogalkotó lehetővé tette ennek a szabálynak az áttörését, és a Testület hatáskörének „visszaállítását”, amennyiben a Testület úgy ítéli meg, hogy az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállnak, és az eljárás átvételét maga a panaszos is kéri.

Ez a lehetőség azonban kivételes. A Testület csak bizonyos feltételek fennállása esetén él vele. Ilyenek – nem kimerítő jelleggel –, amikor a rendelkezésre álló adatok alapján eleve nagy mértékben valószínűsíthető a súlyos alapjogsértés, a panaszos döntése meghozatalakor neki fel nem róható okból (pl. a megfelelő tájékoztatás hiánya miatt) nem volt tisztában a két eljárás közötti választásának jelentőségével, vagy a folyamatban lévő eljárás olyan hiányosságokban, hibákban szenved, amelyek alapján valószínűsíthető, hogy a panaszos tisztességes és kellően alapos eljáráshoz fűződő joga nem érvényesül megfelelően az intézkedést fogantató szerv által lefolytatott eljárásban.

Jelen ügyben az eset valamennyi körülményét figyelembe véve a Testület úgy ítélte meg, hogy nem indokolt az ügy átvétele. Ebben a körben a Testület utal a fent ismertetett tényre, miszerint amikor panaszát a Dunaújvárosi Rendőrkapitányságra is benyújtotta, a panaszosnak tudomása kellett legyen arról, hogy a két panasz eljárás között választania kell, valamint arra, hogy az eljárás során a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság megfelelően orvosolta az elsőfokú eljárás hiányosságát, amiből a Testület – a május 7-ei eseményekkel kapcsolatos panasz igen körültekintő, a panaszos barátnőinek meghallgatására is kiterjedő kivizsgálását is figyelembe véve – arra következtet, hogy az eljárásban a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga megfelelően érvényesül.

Mindezekre tekintettel a Testület a panaszt hatáskör hiányában elutasítja, és az eljárásra hatáskörrel rendelkező Dunaújvárosi Rendőrkapitányságra átteszi, egyúttal felkéri a kapitányságot, hogy a panasz eljárásra vonatkozó tájékoztatást a fent részletezetteknek megfelelően dolgozza át.

Budapest, 2008. szeptember 24.

Dr. Kaltenbach Jenő sk.
elnök

Dr. Juhász Imre sk.
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra sk.
testületi tag

Dr. Féja András sk.
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf sk.
előadó testületi tag